

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βιλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εὐρίσκονται παρ'
ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συνδρομὴ ἑτησία προπληρωθεῖσα

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρτήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται
δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐ-
θύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία
Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα
δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέ-
φονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ
δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀπο-
στελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς
Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν
ἀπελθούσαι νὰ ἀποστέλλωσι γραμ-
ματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκ-
τύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τί προσφέρομεν πρὸς τὰς κ. συνδρομητρίδας μας. — Ἡ γυνὴ καὶ ὁ κα-
κὸς σύζυγος. — Ἡ ἀπογοήτευσίς τοῦ Μάρμπα Σπύρου (ὑπὸ κ. Εἰ-
ρήνης Λαχανᾶ). — Ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ἀδελφῆς μου. (ποίημα ὑπὸ κ.
Μαριέττας Μπέτσου). — Τί δύνανται αἱ Κυρίαὶ ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα
φυλακισμένων. — Αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς πολέμοις (ὑπὸ κ. Μαριάνθης
Ἡλιοπούλου). — Γυναικεῖος κόσμος. — Ποικίλα — Βιβλία καὶ περιο-
δικά. — Περιεχόμενα τοῦ Β'. ἔτους τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

ΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΡΙΑΣ ΜΑΣ

Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» εἰσέρχεται εἰς τὸ τρίτον
ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς. Ἡ Διεύθυνσις εὐγνωμονοῦσα
πρὸς τὰς κ. κ. συνδρομητρίδας διὰ τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτῇ
κατὰ τὸ διετὲς τοῦτο διάστημα ἐνθερμον ὑποστήριξιν,
προσφέρει ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνανέωσεως τῶν συνδρο-
μῶν πρὸς πᾶσαν συνδρομητρίαν ἀνὰ μίαν ὠραιότατην
ἐκ χρωμογραφίας εἰκόνα, παριστώσαν ὑπόθεσιν ἑνὸς τῶν
διασημοτέρων ζωγράφων τοῦ αἰῶνος.

Ἐπειδὴ δὲ πολλαὶ τῶν κ. κ. συνδρομητριῶν, υιοθε-
τήσασαι τὸ ἔργον ἡμῶν μετὰ στοργῆς μεριμνῶσιν ὑπὲρ
τῆς διαδόσεως αὐτοῦ, ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» εἰς
ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς αὐτὰς ἰδιαιτέτης εὐγνωμοσύνης τῆς
προσφέρει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐγγραφο-
μένων καὶ προπληρωνοῦσῶν τὰς συνδρομὰς τῶν τὰ ἐξῆς:

Διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς τῶν καὶ τὴν ἐγ-
γραφὴν μιᾶς νέας, ὠραιότατην **ὕδατογραφίαν**: διακοσ-
μοῦσιν καλλιισθητικώτατα αἰθουσαν ὑποδοχῆς ἢ γρα-
φείου.

Διὰ τὴν ἐγγράφουσαν δύο νέας συνδρομητρίδας μίαν
ὠραίαν **ὕδατογραφίαν** καὶ μίαν **χρωμογραφίαν**

Διὰ τὴν ἐγγράφουσαν τρεῖς συνδρομητρίδας, ἢ κατ' ἀ-
λογίαν εἰκόνας ἢ τὸ τερπνότερατον **μουθιστόρημα**

«**Μαρκέλλα Μωδοῦ**,» ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου ἐκτετυ-
πωμένον.

Διὰ τὴν ἐγγράφουσαν πέντε συνδρομητρίδας: ἓνα τόμον
τῆς **Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν**, κατ' ἐκλογὴν τὸν
Α'. ἢ τὸν Β'.

Διὰ τὴν ἐγγράφουσαν δέκα συνδρομητρίδας **ἀμφοτέ-
ρους τοὺς τόμους**, ἢ τὸν ἕτερον, κατ' ἐκλογὴν, **χρου-
σοδεμεμένον**.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν»
ικανοποιεῖ τὸν εὐγενῆ ζῆλον ἐκείνων, αἵτινες ἐξυπηρετοῦ-
σι τὰ συμφέροντα τοῦ φύλλου ἡμῶν καὶ συντελοῦσι διὰ τῆς
ἠθικῆς ὑποστηρίξεώς των εἰσδιάδουσιν τῶν ἀρχῶν καὶ ιδεῶν
ἡμῶν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῆς γυναικός.
Ἡ ὑλικὴ θυσία εἰς ἣν αἱ κ.κ. συνδρομητρίαι ἡμῶν ὑπο-
βάλλονται εἶναι τόσον εὐτελής, ὥστε ὅλη καλύπτεται
ὑπὸ τῶν δώρων, ἅτινα προσφέρομεν.

Ἡ καλὴ ὄθεν θέλησις πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομη-
τριῶν ἀρκεῖ, ὅπως πλήν τοῦ πρὸς αὐτὰς ἐκ τῆς ἀνα-
γνώσεως τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» παρεχομένου
καλοῦ, αἱ νῦν κ.κ. συνδρομητρίαι ἡμῶν ἔχωσιν ὀλόκληρον
αἰθούσης διακόσμησιν ἐκ τῶν ὠραιότατων εἰκόνων
τοῦ Salon de Paris, **χρυσοδοδεμεμένους τόμους**
τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν», κόσμημα ἀπαραίτητον
πάσης γυναικείας αἰθούσης ἢ γραφείου.

Ἀντὶ μιᾶς ὕδατογραφίας αἱ κ. κ. συνδρομη-
τρίαι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν ἐν φυλλάδιον εἰκόνων
ὠραίων γυναικῶν ἐκ τῆς Καλλιτεχνικῆς Πινακοθήκης
ἢ μίαν εἰκόνα τῆς μνηστῆς τοῦ διαδόχου ἐν φωτοτυπία.

Τὰ ἄνω δῶρα αἱ κ.κ. συνδρομητρίαι ἡμῶν παρακα-
λοῦνται νὰ παραλαμβάνωσιν εἰς τὸ γραφεῖον μας. Ἀνα-
λαμβάνομεν δὲ τὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν

ἀποστολήν ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν ταχυδρομικῶν τε-
λῶν.

Αἱ τοῦ ἐσωτερικοῦ κ.κ. συνδρομήτρια ἀποστέλλουσι τὴν συνδρομήν
των εἰς Ἑλλ. χαρτονόμισμα ἢ ταχυδρομικὴν ἐπιταγὴν ἐντὸς συστη-
μένης ἐπιστολῆς. Αἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τοκομερίδιον τῆς Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς ὑκτῶ φρ. χρ. εἰς φιορίνια χάρτινα, εἰς γραμματόσημα
Γαλλικὰ, εἰς ρουβλ. χάρτινα ἢ εἰς τραπεζιτικὰ γραμμάτια, πάντοτε
ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

Ἡ ΓΥΝΗ ΚΑΙ Ὁ ΚΑΚΟΣ ΣΥΖΥΓΤΟΣ

Πῶς νὰ ὑποφέρω τὸν κακὸν σύζυγόν μου ἐρωτᾷ ἡμᾶς ἐσχά-
τως ἀτυχῆς συνδρομήτρια μας. Εἰδικοί κανόνες διὰ τὴν κακίαν
τῶν συζύγων δὲν ὑπάρχουσι. Ἡ κακία φυσικὴ ἢ ἐπίκτητος
ἐκδηλοῦται μὲν διαφοροτρόπως, εἰς ἴσον ὅμως βαθμὸν ἀνα-
πτύσσεται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκος.

Λέγουσαι κακίαν ἀνδρὸς δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως τὰς μι-
κρὰς ἰδιοτροπίας, αἵτινες μετὰ παρέλευσιν τῶν πρώτων τοῦ
γάμου ἡμερῶν ἀναφαίνονται. Ἄλλ' οὔτε φρονοῦμεν ὅτι καλὴ
σύζυγος θεωρεῖ κακὸν τὸν ἄνδρα, ὅστις δὲν ὑποτάσσεται τυ-
φλῶς εἰς πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτῆς, δὲν εὐρίσκειται πάντοτε
γονυκλινῆς πρὸ τῶν ποδῶν της, ὅστις δὲν θεωρεῖ τὸν ζυγὸν
τοῦ ὑμεναίου ὡς ἄλυσσον ἐκ ρόδων.

Καὶ ἐὰν εἴ τι ὑποτεθῇ ὅτι ὁ γάμος στρώνει τὴν ὁδὸν τοῦ
βίου διὰ ρόδων, ἀνάγκη νὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι καὶ αὐτὰ σὺν
τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου μαραινοῦνται καὶ ἀποφυλλίζονται, ἀπο-
γυμνοῦντα τὸν ἀκανθώδη μίσχον των, καὶ ὅτι πατῶν τις ἐπ'
αὐτῶν αἰσθάνεται ἐνίοτε τοὺς πόδας του κεντωμένους.

Κακὸς σύζυγος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις παραγνωρίζων τὰ κα-
θῆκόντά του, παραγνωρίζων τὸν πρὸς τὴν γυναῖκα σεβασμὸν
του, μεταχειρίζεται αὐτὴν σκληρῶς, ἀνάνδρως, μεταβάλλει τὸν
βίον αὐτῆς εἰς βίον κολάσεως καὶ μαρτυρίου.

Ἀντιφάρμακον κατὰ τῆς κακίας ἐν γένει δύναται νὰ θεω-
ρηθῇ ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ γλυκύτης. Διαφόρους ὀρισμοὺς οἱ κατὰ
καιροὺς φιλόσοφοι ἀπέδωκαν πρὸς τὴν ὑπομονήν. Ὁνόμασαν
ταύτην θυγατέρα πρωτότοκον τῆς φιλοσοφίας, διότι μόνον ὁ
φιλόσοφος ὁ ἐκτιμῶν καὶ κρίνων τὸν κόσμον κατὰ τὴν πραγμα-
τικὴν του ἀξίαν, ὁ μελετῶν καὶ ἐμβαθύνων εἰς τὰ ἀβύσσους
τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς αἰτιολογεῖ τὸν καθ' ἑξῆς ἢ κατὰ φύ-
σιν κακὸν, καὶ ἀνέχεται καὶ μετριάζει διὰ τῆς γλυκύτητος
τῆς τῆς κακίας ἐκεῖνου ὁρμάς.

Ἰνα ὅθεν ἡ γυνὴ φέρῃ ἐν ἑαυτῇ τὸ πολύτιμον τῆς ὑπο-
μονῆς καὶ γενναιοπροσόντης δῶρον, ἀνάγκη νὰ φιλοσοφῇ. Ἄλλ'
ἡ φιλοσοφία προαπαιτεῖ μὲν ὁρμῶσιν ψυχῆς καὶ πνεύματος οὐχὶ
ἐπίπλαστον καὶ ἐπιπόλαιον, ἀλλὰ πραγματικὴν καὶ σοβαράν.

Τὴν γυναῖκα ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς γεννήσεως αὐτῆς μέχρι
τῆς ἐνηλικιότητος περιβάλλουσιν ὑπὸ τόσης ποιήσεως, ὥστε
δυσκόλως δύναται αὐτὴ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ψυχρῶς τὸν κό-
σμον μὲ τὰ πάθη, τὰς κακίας καὶ τὰ ἐλαττώματά του.

Ὁ Θεός, κατὰ τοὺς ποιητάς, ἐπλασε τὰ ἄνθη καὶ ἔδω-
κεν αὐτοῖς τὴν ποιήσασ τῆς εὐωδίας. Ἐπλασε τοὺς ἀστέρας
καὶ ἐζωογόνησεν αὐτοὺς διὰ τῆς ποιήσεως τῆς λάμψεως.
Ἐπλασε τὰ φυτὰ καὶ διέσπειρεν ἐν αὐτοῖς τὴν ποιήσασ τοῦ
ἔρωτος· συναθροίσας δὲ ἅπασαν τὴν ποιήσασ ταύτην ἐζωο-
γόνησεν τὸ ἐξ ἀργύλου σῶμα τῆς πρωτοπλάστου γυναικός.
Οὕτω πως ἐψάλλον καὶ ψάλλουσιν οἱ ποιηταὶ τὴν γυναῖκα. Λη-
σμονοῦσιν ὅμως, ὅτι ἡ ἐλαχίστη πνοὴ τοῦ ἀνέμου καταστρέφει

καὶ μαραίνει τὸ τέως εὖοσμον ἄνθος, ὅτι ὁ πρῶτος ὁρμητικὸς
χειμαρὸς παρασύρει τὸ φυτὸν, καὶ καταστρέφει τὸ ἐν αὐτῷ
ζωογόνον τοῦ ἔρωτος σπέρμα, ὅτι τὸ ἀριότερον νέφος ἀμαυροῖ
τὴν λάμψιν τῶν ἀστέρων, ὅτι δὲ σύμπασα ἡ ποιήσασ αὕτη
ἐκμηδενίζεται, τῆς εὐδείας πρὸς στιγμὴν ἐκλείπουσης. Δυσ-
τυχῶς τὴν γυναῖκα διὰ τοιοῦτον ποιητικὸν βίον διαμορφοῦσι
καὶ προορίζουσι, σκληρὸν καὶ ἄχαρι τέλος προετοιμάζοντες
αὐτῇ.

Οὕτω δὲ διαμορφουμένη πόθεν δύναται νὰ ἀρυσθῇ αὕτη τὰ
στοιχεῖα ἐκεῖνα τῆς ὑπομονῆς, δι' ὧν θέλει καταπολεμήσει τὰς
κακὰς διαθέσεις συζύγου δυστρόπου καὶ σκληροῦ! Εὐτυχῶς ἡ
καρδιά, ἡ φυσικὴ ἀγαθότης, ὁ ἔρωτος, ἡ πρὸς τὰ τέκνα ἀγάπη
καθιστῶσιν ἐνίοτε τὴν ψυχὴν αὐτῆς μεγάλην, ὥστε μετὰ θάρ-
ρους νὰ ὑπομένῃ τὸ κακόν. Δι' αὐτὴν ὁ κακὸς σύζυγος εἶναι
ἄνθρωπος ἀνάξιος ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου
δυστυχῆς, ἄξιος οἴκτου ὡς ἐκουσίως ἀπομονῶν ἑαυτόν, ὡς
ἐκουσίως ἀπορφανόμενος τοῦ πολυτιμοτέρου διὰ τὸν ἄνθρω-
πον ἀγαθοῦ: τῆς ἀγάπης τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων, ἐντεῦ-
θεν δὲ καὶ τῆς κοινωνίας.

Δι' ἀκατανόητου ἀντιθέσεως αἰσθημάτων ἡ μεγάλη αὐ-
τῆς καρδιά συμπαθεῖ πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον. Ὁπλιζομένη
δι' ἀπιστεῦτου θάρρους κατορθοῖ νὰ ὑπομένῃ οὐχὶ κατ' ἀνάγκη,
ἀλλὰ μετὰ θαυμασίας γλυκύτητος καὶ προφότητος πάσας
τὰς παρεκτροπὰς τῆς ἀγρίας ἐκεῖνου ψυχῆς, τῆς παραλογί-
ζομένης καὶ ἑσσεῖ κλυδωνιζομένης ἐκεῖνου διανοίας. Μετα-
βάλλεται ἡ τοιαύτη γυνὴ ἀπὸ πλάσματος ἀσθενοῦς καὶ λε-
ποφυοῦς εἰς πρόμαχον, ὑπερασπιστὴν καὶ προστάτην τοῦ
ἰσχυροῦ ἀνδρὸς. Διὰ τῆς γλυκύτητος, ὑπομονῆς καὶ προφότη-
τός της ἀφοπλίζει τὸν ἄνδρα ἐν ταῖς οἰκογενειακαῖς μά-
χαις, αἵτινες ἐκ τοῦ μηδενὸς προκύπτουσαι ἐπάγονται τὸν
ἠθικὸν θάνατον ἀπάσης τῆς οἰκογενείας. Αὕτη σώζει τὸ πα-
τρικὸν γόητρον, τὸ συζυγικὸν κύρος τοῦ ἀναξίου φέροντος τὸν
τίτλον συζύγου καὶ πατρός· χάρις εἰς τὴν ἀγγελικὴν ὑπομο-
νήν της ἀντὶ τοῦ διαζυγίου, ἀντὶ τῆς ἀποσυνθέσεως τῆς
οἰκογενείας, ἀντὶ τῆς ἠθικῆς τῶν τέκνων ἐξαχρειώσεως ἢ οἰ-
κογένεια προάγεται ἐν σχετικῇ εἰρήνῃ καὶ αὕτη ἡ κοινωνία
συγκινουμένη ἐκ τῆς μακροθυμίας τῆς γυναικός, ἀπονέμει
αὐτῇ τὸν δίκαιον φέρον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ.

Ἄλλὰ ἡ ψυχικὴ αὕτη κατάστασις τῆς γυναικός ἐν σχέσει
πρὸς τὴν σύγχρονον ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν μόρφωσιν αὐτῆς
εἶναι ἴδιον προνομιοῦχον μόνον ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρξεων. Ὡς
ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ἡ γυνὴ ἡ μὴ ἀντέχουσα εἰς τὸν φρικώδη ἐ-
κείνον βίον μαραίνεται, ἐξαντλεῖται καὶ ἀποθνήσκει, ἢ ἐξανί-
σταται κατὰ τοῦ τυράννου ἀνδρὸς, διεκδικεῖ τὰ δικαιώματά
της καὶ τὸ διαζύγιον θέτει τέρμα εἰς τὸν ἀβίωτον βίον της.

Ἡ λύσις αὕτη καίτοι ἀναγκαία, ἐστ' ὅτε δὲ καὶ ἐπιβαλ-
λομένη ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων φορᾶς δὲν εἶναι ἀνάλογος
πρὸς τὸν προορισμὸν, πρὸς αὐτὴν τὴν φύσιν τῆς γυναικός.

Γυνὴ μὴ κατέχουσα τὰ στοιχεῖα τῆς ὑγειοῦς τῆς ψυ-
χῆς καὶ τοῦ πνεύματος μορφώσεως, τὰ ἐπιβάλλοντα τὴν
γλυκύτητα καὶ ὑπομονὴν εἰς τὰς δυσχερεῖς τοῦ βίου περιστά-
σεις, ἄς προσπαθῆσιν νὰ ἐνστερνισθῇ τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ Θεὸς
ὅστις ἐπροίκισε τὸν ἄνδρα δι' ἰσχυρῶν μυῶν, προώρισε διὰ
τὴν γυναῖκα ὡς ὄπλον ὑπερασπίσεως τὴν ἀγάπην, τὴν ἐπιεί-
κειαν καὶ τὴν ἀγαθότητα. Ἄς κάμῃ χρῆσιν τῶν ὄπλων

τῆς αὐτῶν, καὶ ἔστω βεβαία ὅτι θέλει ἐξέλθει τοῦ ἀγῶνος
νικήτρια καὶ τροπαιοῦχος.

Ἡ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ ΣΠΥΡΟΥ

Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἐξοχικοῦ οἰκίσκου τοῦ μπάρμπα Σπύ-
ρου, ἡ ὡς εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλό-
γους, τοῦ Σπυρίδωνος Φακίδου, καθήνται τρεῖς ὄμιλοι χωριστὰ
ἀλλήλων καὶ διάφοροι τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ φύλον. Εἶναι ἑσπέρα
Σεπτεμβρίου καὶ ἐποχὴ τοῦ τρυγητοῦ.

Ὡραία καὶ εὐβοτρὺς ἰναδενδράς, φέρουσα ἡμιωρίμους ἐτι
σταφυλάς, ὑψοῦται ὑπεράνω αὐτῶν, καὶ διὰ μέσου τοῦ πρασί-
νου φυλλώματός της φαίνεται που καὶ ποῦ ζωηρότερον σελα-
γίζων ἀστῆρ τις.

Εἰς τῶν ὀμίλων τούτων, καθήται περίξ πυρᾶς, ἀρκετὰ πλη-
σίον τοῦ τοίχου τῆς προσόψεως τοῦ οἰκίσκου ἀναλαμπούσης,
συνίσταται δὲ ἀποκλειστικῶς ἐκ γυναικῶν. Μία αὐτῶν εἶναι
ἡ σύζυγος τοῦ μπάρμπα Σπύρου, γυνὴ εὐρωστος καὶ εὐθυμος
πολύ, ὡς μαρτυροῦσι τοῦλάχιστον οἱ ἡγήροι γέλωτές της.
Ἄνακκα ἐπιμελῶς τὸ ἐπὶ τῆς πυρᾶς βραζόμενον γλεῦκος,
δι' οὗ θὰ κατασκευάσῃ τὸ πετιμέζι τῆς χροιάς της. Παρ'
αὐτὴν καθήται ἡ γηραιὰ μήτηρ της, ἰσχνή, ρικνὴ καὶ ἐξηραμ-
μένη, ὡς μούμια. Τὸ ὄλον παράστημα αὐτῆς, ἀνακαλεῖ μίαν
τῶν Μεγαίρων τοῦ Μάκθεθ' ἢ δὲ ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς οἰκίας
ριπτομένη σκιά της μεγεθυντικῶς εἰκονίζουσα τὴν προέχουσαν
ρίνα της θὰ παρίστα τὴν τελειοτάτην τῶν γελοιογραφιῶν της,
ἂν ἦτο ἐπιδεικτικὴ γελοιογραφία. Ἐχουσα ἐνηγκαλισμένα
τὰ γόνατα δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν της καὶ κατὰ γῆς κα-
θήμενη, διηγεῖται παραμῦθι.

«Κόσκινη κλωστὴ δεμένη
Στὴν ἀρέμη τυλιγμένη,
δός της μπάτσο νὰ γυρίσῃ
παραμῦθι ῥ' ἀρχιῆρη.»

— Καλησπέρα τοῦ παραμυθιοῦ μας . . . Ἄλλὰ δὲν ἔχομεν
σκοπὸν νὰ παρακολουθήσωμεν τὸ παραμῦθι τῆς θειάς Μάρως.
Ἐχει ἀκροατήριον προσεκτικώτερον ἢ πολλοὶ τῶν ρητόρων,
διότι ἡ νεαρὰ ἐγγόνη της Παρασκευῆ, φέρουσα τὸ νήπιόν της
εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ αἱ γειτόνισσαι Σάββαινα καὶ Θανάσινα
ἀμφοτέραι νήθουσαι μέλανα ἔρια, τὴν ἀκούουσι μὲ χαῖνον
στόμα, στρέφουσαι ὁμελῶς πῶς τὴν ἠλακάρτην των. Καὶ ἡ
Χιόνα, ἡ γάτα της θὰ τὴν ἤκουεν, ἴσως, ἐπίσης προσεκτικῶς,
ἂν δὲν ἔρρεγγεν ἡδονικῶς, πρὸ τῆς πυρᾶς ἐξηπλωμένη.

Ὁ δεύτερος ὄμιλος εἶναι πολλὸ ζωηρότερος, καὶ θορυβωδέ-
στερος· ἀποτελεῖται ἐκ παιδιῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ὁ
δωδεκαετής υἱὸς τοῦ μπάρμπα Σπύρου Δῆμος καθήμενος ἐπὶ
σφηνοειδοῦς βαρελίου κροτεῖ ρυθμικῶς ἐπὶ τῶν ξυλίνων αὐτοῦ
παρειῶν ἐναλλάξ τοὺς πόδας, ἄδων συγχρόνως ἐν εὐνοούμενον
ᾄσμα του. «Ὀύλαις ἢ παπαρούλαις, παπαρούνα μου». Εἶναι
ὁ Βενιαμὴν τῆς οἰκογενείας καὶ συγχρόνως ὁ μόνος ἄρην γό-
νος. Δύο ἢ τρεῖς πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ του ἀπέθανον εἰς μι-
κρὰν ἡλικίαν καὶ αὐτὸς εἶναι τῶρα τὸ κέντρον τῶν ἐλπίδων
καὶ τῆς φιλοδοξίας τοῦ μπάρμπα Σπύρου, διότι τὰ ἄλλα που

τέκνα δὲν εἶναι παρὰ . . . θηλυκά! Τὸν στέλλει εἰς τὸ σχο-
λεῖον, τῆς πλησίον πόλεως, πρὸ τίνος μόλις χρόνου ἀπελύθη
μάλιστα τῶν τάξεων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ . . . ἔχει
μέλλον. Ἄσκει ἀπόλυτον ἰσχὺν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ του καὶ ἐπὶ
τοῦ πνεύματος τῶν νῦν περικυκλούντων αὐτὸν παιδιῶν. Ἡ
Λενῶ τῆς γειτόνισσας τὸν θαυμάζει, διότι μιμείται τὸσω-
ώραία τὸν «Φασουλῆ» τοῦ ὁποῦ τοῦ τὰς παραστάσεις εἶδεν εἰς
τὴν πόλιν. Ὁ ἀδελφὸς της Θωδωρῆς ἐπίσης τὸν θαυμάζει,
διότι γνωρίζει τόσα γράμματα, ἔχει τόσα χαρτιά καὶ πρὸ
πάντων εἰξέυρει τόσα τραγούδια. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μικρὰν
Πηνούλαν καὶ τὸν σχεδὸν ὀμφίλιόν της Στάμον, τέκνα ἀμ-
φότερα τῆς Κώσταινας, οὐδὲ κἂν τοὺς λαμβάνει ὑπ' ὄψιν.
Ἄλλ' ἄς ἀφήσωμεν τὰ παιδία ἐπαναλαμβάνοντα ἐν τελειο-
τάτῃ συγχύσει καὶ δυσαρμονίᾳ ἐν χορῷ τὸ περὶ φημον ἄσμα
καὶ ἄς σπεύσωμεν εἰς τὸν τρίτον ὄμιλον. Ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ
σοβαρότης ἀξία τῆς Ῥωμαϊκῆς συγκλήτου. Πλὴν οὐδόλως
εἶναι τηθενοφόροι ὁ μπάρμπα Σπύρος, ὁ γαμβρὸς του Νάσος,
σύζυγος τῆς θυγατρὸς του Παρασκευῆς καὶ ὁ γείτων Κύρ Σάβ-
βας. Καθήμενοι οἱ δύο πρεσβύτεροι ἐπὶ ξηροῦ κορμοῦ δένδρου
παρὰ τὸ φρέαρ ἐρριμμένου, ὁ δὲ νέος Νάσος ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐ-
δάφους, συνομιλοῦσι περὶ οὐδενὸς ἥττονος ἢ περὶ τοῦ μέλλον-
τος τοῦ εὐέλπιδος Δήμου.

— Παιδί μιά φορά, ἔλεγεν ὁ μπάρμπα Σπύρος ἐν ἐνθου-
σιασμῷ, νὰ μοῦ ζήσῃ σὰν τὰ βουνά! Ἄμ' ἂν τ' ἀκούγες, κου-
μπάρε, στὰς ἐξετάξεις! Ναι· σὰ μύλος ἄλεθ' ἢ γλώσσά του!
Ποῦ νὰ τὸν προκάνῃ ὁ δάσκαλος! Τί ἔχει νὰ πῇ! τὸν ἀπο-
στόμωνε τὸ δάσκαλο . . . Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ ντουγιᾶς τὰ-
χασαν μὲ τὴν ἐπιτηδειότητα τοῦ παιδιοῦ. Ἐμειναν μὲ τὸ
στόμ' ἀνοιχτό. Καὶ μπράβο 'πὸ δῶ καὶ μπράβο 'πὸ κεῖ. Ὁ
κόσμος χάλασε.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς διαβεβαιώσωμεν, ὅτι ὁ κόσμος
οὐδόλως εἶχε χάλασει, οὐδ' ὅτι διέτρεγγεν ἡρέμα καὶ τακτι-
κῶς τὴν τροχίαν του· ἐννοεῖτε κάλλιστα, ὅτι ὁ μπάρμπα Σπύ-
ρος ἐκαυχᾶτο, μεγαλύνων τοὺς ἐξεταστικούς θριάμβους τοῦ
μονογενοῦς του.

— Καὶ θὰ τὸν πᾶς πάλε μέσα; ἠρώτησεν ὁ γείτων ἀκούων
μετὰ θαυμασμοῦ, συγκινημένου μετὰ μικρᾶς δόσεως φθόνου
τὰ τρόπαια τοῦ Δήμου.

— Ἀκούς ἐκεῖ λέει! Νά! ἀπὸ δευτέρα νὰ βάλωμε πρώτα
τὸ μούστο καὶ θὰ τὸν πάω ἴσα μέσα. Θὰ τὸν γράψω στὸ Ἀη-
ρικὸ, στὸ μεγάλο δάσκαλο.

— Καὶ ἄμα βγῆ κι' ἀπὸ κεῖ τί θὰ τὸν κἀνῃς;
— Τί θὰ τὸν κἀνω; ἀκούς τί θὰ τὸν κἀνω;
Θὰ τὸν πάω στὸ Γυμνάσιον; ὕστερα στὴν Ἀθήνα στὸ Πα-
ρευιστήμιον.

Αἱ! κουμπάρε! τέτοιο παιδί τί νὰ τὸ κἀνω; Ὁ Δῆμος
μου θὰ γένῃ μέγας ἄνθρωπος, μέγας ἄνθρωπος καὶ τρα-
νός, ποῦ θὰ τὸν νρεπτόμαστε νὰ τὸν 'δοῦμε καμμιὰ μέρα.

— Καὶ δὲ συλλογᾶσαι κάψο-γονεῖ τὰ ἔξοδα; ἐτόλμησε
νὰ εἶπῃ δειλῶς ὁ Νάσος, ποῦ ἀφανίστικες τῶρα τόσα χρόνια
νὰ κουβαλᾷ μέσα στὰ νοικοκύρη, ποῦ ἔχεις ἀφήσει τὸ παιδί
μελίσσι, τὰ καλά κάθε βδομάδα, τὰ λάδια καὶ τὰ κρασιά
καὶ τὰ σάββια, χωρὶς τὰ λιχνὰ ποῦ κάθε ὥρα σοῦ ζητᾷ
πότε γιὰ τόνα, πότε γιὰ τ' ἄλλο;

— Αἱ! νὰ σοῦ πῶ, σέγα, ὑπέλαβεν ὀξυπνικῶς πῶς ὁ μπάρ-

μπα Σπύρος, όταν μου γύρεσε, τ' ἀμπέλια καὶ τὰ σπίτια καὶ τὰ προικιά τοῦ κοριτσού, δὲν μὲ νοιάστικες καὶ τώρα μὲ νοιάζεσαι πῶς ἀφανίστηκα;

Νά! σοῦ τὸ λέω παστρικά, ὄχι μόνον τὸ βίός μου, ἀλλὰ καὶ τὸ 'πουκάμισο ποῦ φορῶ κι' αὐτὸ θὰ τὸ πουλήσω γιὰ νὰ σπουδάξω τὸ παιδί μου, νὰ τὸ κάνω 'πιστήμων, ποῦ λένε, ποῦ νὰ τὸ ντρέπεται νὰ τὸ 'δῆς ἐπανελάβε καὶ πάλιν, ὡς ἐν ἐπιφῶ ὁ φιλόδοξος ἀγρότης.

Κατ' ἀνάγκην θὰ συμφώνησαν πρὸς τὴν γνώμην του οἱ μετ' αὐτοῦ συνομιλοῦντες, ἀφοῦ οὐδεὶς ἀντεῖπεν εἰς αὐτὸν πλέον. Καὶ τὸ θέμα τῆς ὀμιλίας ἐστράφη περὶ ἄλλα, περὶ τῆς φετεινῆς ἐσοδείας, περὶ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων κτλ. Ἡ λάμψις τῆς πυρᾶς ἐγένετο βαθμηδὸν ἀσθενεστέρη, τὸ γλευκότηκτον ἔλαβε φαίνεται τὴν προσήκουσαν πυκνότητα, καὶ κατεβιδάσθη ἀπὸ τοῦ πυρός, ἡ δὲ συνέχεια τοῦ παραμυθίου τῆς θειᾶς Μάρως ἀφέθη εἰς τὴν ἐπιούσαν ἐσπέραν. Οἱ τρεῖς ὀμιλοὶ μετὰ ἐγκάρδιον «καλὴ νύκτα» ἀπεχωρίσθησαν.

(Ἐπεταί συνέχεια).

Εἰρήνη Λαχανᾶ.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΜΟΥ

Ἐ τὸ κοιμητήρι ἔλεγα ποτὲ νὰ μὴν πατήσω,
Σταυρὸ νεκροῦ νὰ μὴν ἰδῶ καὶ χῶμα νὰ φιλήσω.
Ἐ τὴν ἀσβεστή μου τὴ φωτιά ἄλλη φωτιά ν' ἀνάψω,
Δὲν ἤθελα τὸν πόνο μου καὶ πάλι γιὰ νὰ κλάψω.
Μὰ γιὰ τὴν ἀδερφοῦλά μου τὴν πολυπικραμένη
Πῶφυγε μὲ παράπορο καὶ μὲ καρδιά θλιμμένη,
Ἀκόμη χθὲς τὴν 'πήρανε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μου
Τὴν 'χτένιζα, τὴν 'στόλιζα, τὴν εἶχα συντροφιά μου.
Ἐπήγα εἰς τὸ μνήμα της ποῦνε νωπὸ ἀκόμα,
Μοῦ 'φάνηκε πῶς θὰ τὴ 'δῶ καὶ μὲς' ἀπὸ τὸ χῶμα,
Ἐθάρρεψα ὅτι πολλὰ θέλει νὰ μ' ἐρωτήσῃ
Κι' ὅτι πολλὰ θεὰ μοῦ 'πῆ καὶ θὰ μοῦ 'μολογήσῃ.
Τί εἶδε, τί ὑπέφερε, τὴν πρώτη ρύχτα ἐκείνη,
Κι' ἄν 'γνώριζε σὰν τί καῦμό καὶ πόνο μὰς ἀφῆνε;
Ποῦν εἶδε, ποῦν ἀντάμωσε ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας
Ἀπὸ τοὺς νεοὺς ποῦ 'χάσαμε κι' ἀκόμ' ἀπ' τοὺς παλῆους μας
Τὸν ἄνδρα μου, τὴν κόρη μου εἶδεν ἐκεῖ κατένα
Γιὰ τὰ παιδιά μου 'ρώτησαν, ἐρώτησαν γιὰ μένα;
Ἄ Χάρος ἄν τὴν ἄφησε μ' αὐτοὺς νὰ κουβερτιάξῃ
Κι' ἄν ἄφησε 'ς τὰ 'μάτια της τὸ φῶς τους νὰ κτετάξῃ,
Ἄν ἄφησε τὰ χεῖλιά της ν' ἀνοίξουν τὰ θλιμμένα
Νὰ ποῦνε λόγια θλιβερά καὶ παραπονεμένα
Τί εἶδε μὲς' τὴ μαύρη γῆ, 'ς τοῦ Ἄδου τὰ παλάτια;
Κλαῖνε ἐκεῖ ὅπως ἐδῶ; ἔχουν στεγνὰ τὰ 'μάτια;
Σιμά τῃ 'ἔγχειρα ἐκεῖ εἰς τὸ προσκέφαλό της
Σκύβω φιλῶ τὸ χῶμά της, φιλῶ καὶ τὸ σταυρὸ της
Ποῦν καιρὸ καρτέρεσα καὶ τὴ 'ρωτοῦσ' ἀκόμα,
Βουδὸ ἦταν τὸ μνήμα της, βουδὸ τὸ κρῶ χῶμα
Βουδὰ γύρω τὰ μνήματα, μόν' τὰ πουλιά περνοῦσαν
Κι' αὐτὰ δὲν 'λέγαγ' τίποτε κι' αὐτὰ δὲν 'μολογοῦσαν.
Σιμά της ἐγοράτιστα κάμω τὴν προσευχή μου
Καὶ 'ς τὸν Θεὸ μου ἔδωσα ὄλην τὴν προσοχή μου.
Τὸν οὐρανὸ ἐκύτταξα μοῦ 'φάνηκε πῶς εἶδα

*Μέσα εἰς σύννεφο λευκὸ μικροῦλα μὴ ἀχτῖδα
Τί θέλω ἐδῶ καὶ καρτερῶ, δὲν κατοικεῖ ἐκείνη
Ἀπ' ἐκί' ἀπάνω μὲ θωρεῖ παρηγοριά μου χύρει.*

Μαριέττα Μπέτσου.

ΤΙ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

Ὅ,τι καὶ αἱ ἐν Χαλκιδι καὶ ἐν Πάτραις. Ἡ μᾶλλον κατὰ ὀλιγότερον. Ἐκείναι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος κατασκευάζουσιν. Αἱ ἐδῶ δὲν ἔχουσιν ἢ νὰ ἐργασθῶσιν εἰς καρποφόρησιν τοῦ πυρῆνος, ὃν αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς τόσῳ φιλοστόργως καλλιεργοῦσι. Ἄγνωστον εἰς πάντας διετέλει, ὅτι πλὴν τῶν ἐν ταῖς νέαις φυλακαῖς τοῦ κ. Συγγροῦ εἰσαχθεῖσων τεχνῶν ὑπῆρχεν ἐργαστήριον τοιούτων καὶ ἐν ταῖς παλαιαῖς φυλακαῖς Ἀθηνῶν.

Δυστυχῶς πᾶσα ἡ καλὴ διάθεσις τῶν ἀτυχῶν αὐτόσε φυλακισμένων πρὸς ἐξαγνισμόν αὐτῶν διὰ τῆς ἐργασίας ναυαγεῖ ἀπέναντι τῆς ἐλλείψεως προσώπων δυναμένων, νὰ συντελέσωσι διὰ τῆς ὑποστηρίξεως αὐτῶν καὶ εἰς κατανάλωσιν τῶν ἐπεξεργαζομένων εἰδῶν καὶ εἰς ἀπόκτησιν τῶν πρώτων χρησίων ὧν.

Τί εὐγενεστέρη καὶ ὠραιοτέρα ἐνασχόλησις διὰ γυναῖκας ἢ ἡ δι' αὐτῶν ἐπίτευξις τῆς ἀνακουφίσεως τῶν δυστυχῶν τούτων καὶ τοῦ διὰ τῆς ἐντίμου ἐργασίας ἐξαγνισμού αὐτῶν! Πόσαι κυραὶ μὴ ἔχουσι τέκνα, πόσαι παρήλικες κόραι ἠδύναντο νὰ διαθέσωσι τὰς ὥρας τῆς ἀνίας τῶν ὑπὲρ τῶν ἀποκλήρων τούτων!

Δὲν ἀπαιτοῦνται θυσίαι πρὸς τοῦτο! Ὀλίγη καλὴ διάθεσις πρὸς εὐγενῆ χρῆσιν τοῦ χρόνου, ὃν πολλὰ ἐξ ἡμῶν τόσῳ ἀσχόπως διάγομεν. Ἡ τεσσαρακοστὴ εἶναι περίοδος ἀφιερωμένη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων.

Ποία ἄρα νηστεία καὶ διὰ μετανοιῶν προσευχὴ, δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὸ καλόν, ὅπερ ἐν σωματικῶν Κυριῶν ἠδύνατο νὰ παράσχῃ πρὸς τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὧν αἱ οἰκογένειαι ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης. Ἐχομεν πεποίησιν ὅτι αἱ ὀλίγαι αὐταὶ λέξεις μας θέλουσι συγκινήσει πλείεστας ἀναγνωστρίας ἡμῶν, γιωρίζομεν μάλιστα κυρίας δυναμένας νὰ ἀναλάβωσι τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἀποτελεσματικῶς ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.

«Ἐν τῇ φυλακῇ ἤμην καὶ ἐπεσκέσθητέ με.» Ἴδου ἐποχὴ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ θεῖον λόγιον χάριν ἐκείνου, οὗ τὰ πάθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀγιάζομεν.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΟΛΕΜΟΙΣ

Πολλάκις ἡ γυνή, διεφρονίσθη πρὸς τὸν ἄνδρα τὸ προνόμιον τῆς ἀνδρίας, περιβληθεῖσα δὲ τὸν θώρακα τοῦ στρατιώτου ἀνέλαβε συνεχέστατα τὴν υπεράσπισιν πόλεως ἢ τὴν διοίκειν στρατιωτικῶν σώματος.

Ἄπειρα κατωρθώματα γυναικείας τόλμης καὶ στρατιωτικῆς δεινότητος θὰ μὰς γνωρίσῃ βεβαίως ἡ παρὰ τῆς κ. διευθυντρίας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐκδοθησομένη ἱστορία τῆς γυναικός.

Ἀγαμέμνουσαι τὴν τῆς ἱστορίας μας ἐκδοσιν, ῥίπτομεν ἐν ταῦθα ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς γυναικός ἐν τοῖς πολέμοις:

Ἡ συνήθεια τῆς παρὰ ταῖς γυναῖξιν ὀπλοφορίας χρονολογεῖται ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἐπεκράτησε δὲ παρὰ ταῖς φυλαῖς τῶν Μαύρων καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν. Ἐν Ἐθρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ αἱ γυναῖκες ἀνεδείχθησαν ἡρώιδες, μόνον εἰς ἡμέρας, καθ' ἃς ἐχθρικοὶ ἐπιθέσεις ἢ ἐμφύλιοι ταραχαὶ ἠνάγκασαν αὐτὰς νὰ ἀντικαταστήσωσι τὴν βελόνην διὰ τοῦ ὄπλου καὶ τὴν ἐστῖαν διὰ τῆς ἐν ὑπαίθρῳ σινηῆς.

Ὁ αὐτοκράτωρ Κορνάδος ἐκστρατεύσας κατὰ τῆς Συρίας συνωδεύετο ὑπὸ τάγματος γυναικῶν ἐνδεδυμένων ὡς οἱ ἵππῶται τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διὰ περισκελιδῶν ἐκ δέρματος καὶ πετρυστήρων. Αἱ γυναῖκες αὐταὶ ὡς ἐκ τῆς περιβόλης τῶν ἐκλήθησαν χρυσόκνημοι. Ἐμάχοντο δὲ μετὰ τόσου ἡρωϊσμοῦ, ὥστε μόνη ἡ παρουσία αὐτῶν ἔτρεπε εἰς ἄτακτον φυγὴν τοὺς ἐχθρούς. Κατὰ τὰς Σταυροφορίας τάγμα ἡρωιδῶν ἐπολέμησε μετὰ πρωτοφανοῦς θάρρους ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Ἀνωχολίας. Τὸ εὐγενὲς ἐκείνων παράδειγμα ἐνέπνευσε τὰ ἔξοχα ἔπη τοῦ Τάσσου καὶ Ἀρίστου.

Οἱ διάστροι πειραταὶ τῶν βορείων χωρῶν, τὴν ἀνεγνώρισαν στρατηγικὴν ἰδιοφυίαν πρὸς τὴν ὠραίαν καὶ ἀγνήν Ἀλφίλδην, θυγατέρα τοῦ ἥρωος Σιβάρδου, ὃν ληστεύσαντες ἤμαλῶτησαν, ὥστε ἀνέθηκαν εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχηγίαν τοῦ πειρατικῆς στολισκοῦ των. Αὕτη ἐπολέμησε τὸν Ἄλφι βασιλεῖα τῶν βορείων θαλασσῶν, ὅστις θαμβωθείς ὑπὸ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῆς, κατόρθωσε νὰ κατατροπώσῃ τὸν πειρατικὸν στολισκὸν καὶ συλλάξῃ αἰχμάλωτον τὴν ὠραίαν ἀρχηγὸν αὐτοῦ, ἣν καὶ ἐνυμφεύθη.

Πλείστοι λαοὶ ἐν Κίνα, Ἀσσυρία καὶ Ἰνδίας εἶχον στρατιωτικὰ σώματα γυναικῶν, πρὸς ἃς εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ φρουρὰ τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἡ φρουρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Γολγόνδα συνίσταται ἀπὸ γυναικῶν.

Αἱ γυναῖκες αὐταὶ ἔχουσιν ὄπλα λογχόφορα. Ἡ στολὴ των συνίσταται ἐκ πιλικίου ἐρυθροῦ χρυσοκεντήτου, μετὰ λορίου πρασίνου, ἐξ ἐφραστρίδος ἐρυθρᾶς μετὰ λευκῶν σειρητιῶν καὶ περισκελιδῶν πρασίνης μέχρι τῶν γονάτων ἐξικνουμένης. Ἀπὸ τοῦ γόνατος πίπτουσιν ἐπὶ τῆς περικνημίδος περίπτωγα ἐκ τριτοῦ γόνατος πύξυρος πύξυρος ἐντὸς ἐμβάδος ἐρυθρᾶς χρυσοκεντήτου, ἣν οὐδέποτε φέρουσι κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὑπηρεσίας των.

Ἰδιαιτέρα ἐπίσης φρουρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Σιάμ συνίσταται ἀπὸ τετρακοσίας γυναικῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ὀλόκληρον τάγμα ὠραιότητος, διότι μόνον αἱ ἐκτάκτου κάλλους καὶ δεδοκιμασμένης γενναϊότητος κατατάσσονται εἰς τὴν φρουρὰν ταύτην:

Παραλαμβάνονται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δεκαπενταετίδες, τίθενται δὲ εἰς ἀποστρατεῖαν κατὰ τὸ 25ον τῆς ἡλικίας των ἔτος. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τοῦ θανάτου των τοποθετοῦνται εἰς ἰδίαν τῶν ἀνακτόρων ἢ τῶν βασιλικῶν θεσφαρῶν ὑπηρεσίαν. Αὐταὶ θεωροῦνται ὡς ἱέρειαι, δὲν ἐπιτέπεται δὲ αὐταῖς ἡ τοῦ γάμου κοινωνία, ἐκτὸς ἐὰν ὁ βασιλεὺς θελήσῃ νὰ τὰς ὀνομάσῃ νομίμους συζύγους του. Ὡς ὄπλον φέρουσι λόγχην, ἣν χειρίζονται μετὰ θαυμαστῆς δεξιότητος. Διοικοῦνται δὲ ὑπὸ ἀρχηγῶν γυναικῶν μετὰ μεγάλης στρατηγικῆς ἱκανότητος. Αἱ διοικήτριαι διαμένουσιν ἐν τῇ ἐνεργῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ 25 ἔτη.

Δὲν ἀναφέρομεν ἐν ταῦθα τὰς παρὰ τὸν Θερμόνδοντα ποταμὸν Ἀμαζόνας, ἀλλ' οὔτε τὰς ἡρώιδας τῶν σκανδιναυικῶν χωρῶν. Οὔτε ἀποπειρώμεθα κἀν νὰ εἰπωμέν τι ἐν τόσῳ περιωρισμένῳ ὀρίῳ περὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλληνίδων, Ῥωμαίων, ἢ καὶ τῶν συγχρόνων γυναικῶν, ὧν τὸν ἡρωϊσμόν καὶ τὸν καθ' ἕκαστα βίον, θέλομεν θαυμάσει ἐν τῇ κατ' αὐτὰς ἐκδοθησομένη «ἱστορίᾳ τῆς γυναικός».

Μαριάνθη Ἡλιοπούλου.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Παντοῦ ζωῆ, παντοῦ χαρῆ καὶ εὐτυχία. Ἡ χελιδὼν ἐπεφάνη διασχίζουσα τοὺς αἰθέρας, ἡ ἀηδὼν ἐτοιμάζεται νὰ τῶσῃ τὸν με-

λαχχολικὸν στόνον αὐτῆς ἐπὶ τῶν πυκνοφύλλων δένδρων καὶ ἡ λευκάκανθα ἀγγέλλει ἡμῖν ὅτι ἐσήμανεν ἡ ὠραιότης τοῦ ἔτους ὦρα.

Ἡ νεότης οφριγᾶ. Ἡ γῆ νέαν ζωὴν λαμβάνει. Ἡ φύσις πάνδημον ἐορτάζει ἐορτήν. Τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους ὑποδέχεται ἡ νεότης μὲ καρδίαν πάλλουσαν, μὲ ὀφθαλμοὺς σπινθηροβολοῦντας ὑπὸ χαρᾶς, εὐδαιμονίας καὶ ἐλπίδος. Ἡ ἀνοιξίς καὶ ἡ νεότης εἶναι ἀδελφοί. Ἡ πρώτη πιστὴ, σταθερὰ ἐπανερχεται πάντοτε θαλερὰ, μυροβόλος, πλούσια εἰς δῶρα, μῦρα καὶ χρώματα.

Ἡ δευτέρα πετῶσα ταχέως παρέρχεται, χωρὶς φεῦ! νὰ ἐπανελθῇ. Ἴδου διατὶ ἡ νεότης ἐορτάζει τὴν ἀφίξιν ἐκείνης! Ἴδου διατὶ ὑποδεχόμενα αὐτὴν τροποποιούμεν τὴν περιβολὴν μας, συμμορφούμεθα πρὸς τὰ ὄρατα καὶ πλήρη ποιήσεως καὶ ζωῆς χρώματά της.

Τὸ σκιάδιον ἐκ ψιθῆς ἀντικαθιστᾷ τὸν τέως βελούδιον ἢ καστόρινον πλόν μας. Τὸ ἔτος τοῦτο, Κυραὶ μου, τὸ σκιάδιον εἶναι μεγέθους ἀναποκρινόμενου ἀκριθῶς πρὸς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν εἶναι προορισμένον. Ὁ ἥλιος τοῦ Μαρτίου εἶναι τόσον καυστικός, ὥστε κατ' οὐδὲν μετρίάζει τὰς πυρίνοους φλόγας του τὸ ἐξ ἐρυθροχρόσου ὑψαδίου νῆμα, ὅπερ ἀντὶ δακτυλίου, κατὰ κοινὴν παράδοσιν, αἱ νεανίδες φέρουσι.

Τὸ προσφιλῆστον τὰ κρινόλευκα τῆς νεότητος πρόσωπα κατὰ τοῦ ἀδιακρίτου τοῦτου τῆς γῆς λαμπτήρος εἶναι τὸ σκιάδιον ἐξ ὀρέζης μὲ πλατυτάτην στεφάνην, ἀναστρεφόμενην πρὸς τὰ ὄπισθον. Τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πύλου στολιζέται δι' ὠραιότατον κόμβου ἐξ ἀνοιχτῆς ταινίας, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς ὀπισθίας ἀναπτύχῃς τοποθεῖται ὠραῖον πτερόν, πίπτον μετὰ χάριτος ἐπὶ τῆς κόμης καὶ θωπεῖον τὸν τράχηλον τῆ ἐλαχίστη τοῦ ἀέρος πνοῆ.

Διὰ τὰς κυρίας, αἵτινες ἀψήφουσι τὸν ἥλιον, μικροσκοπικὸς πύλος ἢ μάλλον ἰδέα πύλου ἐξ ἀνθέων, τίθεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶδος ἀνθοδέσμης χαριετώσης τὴν ἀνοιξιν. Ἐπίσης ἐλαφρὸν ἐκ ιριχάπτων κάλυμμα περιστρεφόμενον εἶδος διαδήματος ὑπὸ λεπτῆς σειρᾶς ἀνθέων.

Τελευταῖον δὲ εἶδος σκουφέτας ἐξ ὑφάσματος ὀμοιομόρφου τῆς ἐσθῆτος, πάντοτε ἐλαφροῦ, συμπληροῦμεν μετὰ χάριτος καὶ ἀφελείας ἐδῶ δὲ καὶ ἐκεῖ διὰ καρφίδων μεταλλίων ἢ χρυσῶν συγκαταρούμενου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ παρασημοφορία τοῦ κ. Ἰω. Καμπούρογλου.

— Διὰ βασιλικῆς διατάγματος ἀπενεμήθη πρὸς τὸν ἀξιότιμον διευθυντὴν τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» τὸν δημοφιλέστατον κ. Ἰ. Καμπούρογλου τὸ παράσημον τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος, ἐπὶ ταῖς ὑπηρεσίαις ἃς διὰ τοῦ γλαφυροῦ καλλήμου καὶ τῶν ἀπειρῶν αὐτοῦ γνώσεων παρέσχε τῆτι Ἑλληνικῆ δημοσιογραφίᾳ καὶ τοῖς γράμμασι.

Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» ἐκφράζει τὰ θερμότερα συγχαρητήριά της πρὸς τὸν εὐγενῆ συνάδελφον, ὅστις καὶ ἄνευ τοῦ παρασημοῦ ὑπῆρξεν ἀείποτε ἱπποτικώτατος ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ, ἐν ἣ δικαιοτάτα τῶσος ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως ἀπολαύει.

Κυραὶ ἐπίτιμα μέλη τοῦ Συλλόγου Παρνασσῶν.

— Ὁνομάσθησαν ἐπίτιμα μέλη τοῦ Συλλόγου Παρνασσῶν αἱ κατὰ καιροὺς ἀναλαβοῦσαι τὴν κοσμησίαν τῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων παιδῶν δεδομένην χορῶν κ. κ.: Ζωὴ Βαλτατζῆ, Ἐλένη Ν. Μαυροκορδάτου, Ἰφιγένεια Α. Συγγροῦ, Ρόζα Σ. Βαλαωρίτου, Ναταλία Α. Σούτζου, Πηνελόπη Ε. Κεχαγιᾶ, Ἐλιζὰ Σ. Δραγοῦμη, Ἐλένη Μ. Μελά, Μαρία Κ. Καραμάνου, Ἐλένη Σκουζέ, Ἐλένη Βλάχου, Σοφία Τρ. Μουτζοπούλου, Βάριγχα Ράινεκ, Οὐρανία Στατικού, Ἀμαλία Γ. Θεοτόκη, Ἀλεξάνδρα Παποῦδωφ, καὶ Μαρία Δ. Μ. Καλλιφρονᾶ. Ἐυεργέτιδες δὲ τοῦ Συλλόγου αἱ αἰδιμοὶ κ. κ.: Α. Κουμουνοῦρου καὶ Τερψιχόρη Μελά.

Ἡ γυνὴ δικηγόρος. — Ἡ δεσποινὶς Ἀλέξια Ροθινῶν ἤρατο θρίαμβον εἰς τινα δίκην διεξαχθεῖσαν ἐσχάτως ἐν Βοστώνῃ. Ἀφοῦ εὐφραδέστατα ὑπερηπίσθη τὴν πτωχὴν πελάτιδα αὐτῆς, καταδικωμένην ἐπὶ καθυστερήσει ἐνοικίῳ, ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν τοκογλύφον ἀντίπαλόν της Ἐβραῖον, ὃν δριμύτατα ἐμέμφθη διὰ τὴν ἀπληστίαν του. Τὸ ἀκρατῆριον ἐνεθουσιάσθη εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε τὸν μὲν Ἐβραῖον ἠνάγκασε νὰ φύγῃ διὰ γιουχαῖσμων, τὴν δὲ νεαρὰν δικηγόρον συνώδευσε μετὰ ζωηρῶν ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων μέχρι τῆς κατοικίας της.

Ανακοπή της δεσποινίδος Ποπελέν. — Η δεσποινίς Ποπελέν ανηγάθη εις τὸ ἀνώτατον τῶν Βρυξελλῶν δικαστήριον, ὅπως ἐπιτύχη τὴν τοῦ δικηγόρου ἀδειαν.

Γυνὴ συγγραφεὺς μελοδράματος. — Μέγιστον ἐν Λονδίῳ ἐμποιεῖ κατ' αὐτὰς θόρυβον τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Tarr» ἐν τῷ «Κωμικῷ Μελοδράματι» αναβίβασθὲν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἔργον τῆς κ. Ὁσκάρο Βερντζέ! Πλὴν τούτου δύο ἔργα ἐπίσης γυναικῶν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτυχίας ἀνεβιβάσθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ αὐτοῦ θεάτρου.

Συνέδριον ἰατρῶν ἐν Ρωσσίᾳ. — Εἰς τὸ ἰατρικὸν συνέδριον, τὸ ἐν Πετρούπολει κατ' αὐτὰς συνελθόν, ἔλαβον μέρος 162 γυναῖκες ἰατροί. Ἐκ τούτων 33 εἶναι τοποθετημέναι εἰς τὰ νοσοκομεία, 22 εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν διαφόρων ἐπαρχιῶν, 9 δημοτικοὶ ἰατροὶ καὶ 2 ἰατροὶ εἰς νοσοκομεία μεγάλων ἐργοστασίων.

Ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 162 ἰατρῶν γυναικῶν, 105 μετρίζονται τὸ ἐπάγγελμά των εἰς Πετρούπολιν καὶ 57 εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν Ρωσίδων ἰατρῶν ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος των ἐγένετο αἰτία τῆς συστάσεως ἐιδικῆς γυναικείας φαρμακευτικῆς σχολῆς ἐν Μόσχᾳ, ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν φαρμακοποιῶν αὐξήσῃ.

Γυνὴ ἐπόπτεις τῶν ἐν Ἰνδίας Παρθεναγωγείων. — Ἡ δεσποινίς Μάννιχα ἥτις εἶχεν ἀποσταλῆ παρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν Ἰνδίας παρθεναγωγείων ἐγένετο ἀπανταχοῦ δεκτὴ μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Μέχρι σήμερον ἐπεσκέφθη τὰ παρθεναγωγεία Ὑθεραβάδης, Μάδρας, Βαγγαλάρης καὶ Βομβάης.

Αἱ γυναῖκες ψηφίζουσαι ἐν τοῖς δημοτικοῖς συμβουλείοις. — Εἰς τὰς γυναῖκας τῆς ἀποικίας τοῦ Ἀρκωτηρίου ἐν Ἀμερικῇ ἐπετρέπη νὰ συμμετέχουσιν εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Ἡ ἀποικία αὕτη ἔχει ἕκτασιν 100,000 τετραγωνικῶν λευγῶν.

Δηλητηριασμὸς διὰ τοῦ καφφέ. — Μέχρι τοῦδε ἐλέγετο ὅτι ἡ μεγάλη τοῦ καφφέ κατάληξις ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὡς συνεπείας τὸν ἐρεθισμὸν τῶν νεύρων. Σήμερον ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ ὁ θάνατος αὐτὸς ἐπέρχεται συνεπείᾳ καταχρήσεως τοῦ καφφέ. Γυνὴ τις κράσεως ἰσχυρᾶς, μὴ συνειδησμένη ὅμως εἰς τὴν τοῦ καφφέ χρῆσιν, ἔπιεν ἡμέραν τινα δέκα κύπελλα τοιοῦτου.

Μετὰ δύο ὥρας κατελήφθη ὑπὸ σκοτοδίνης, ἐμέτων, γενικῆς διαταράξεως τοῦ νευρικοῦ συστήματος, πόνων ἐπιγαστρικῶν, ψύξεως καὶ αἰμωδιάσεως τῶν ἄκρων. Τὴν κατάστασιν ταύτην ἐπικολούθησε παράλυσις τῶν αἰσθητικῶν νεύρων, καθ' ἣν οὔτε ἔβλεπεν, οὔτε ἤκουεν, ἄλλ' οὔτε ᾔσθάνετο. Ἄνευ δὲ δραστηριοτήτων ἀντιδῶτων ὁ θάνατος αὐτῆς ἤθελεν εἶσθαι ἀφευκτός.

Ἰδιορρυθμὸς ὄρασις καὶ ἀκοή. — Ἄνθρωπός τις ζῶν ἐν Ἀτλάντῃ ἐπικραίσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς φύσεως δι' ὅλους παραδόξου αἰσθητηρίου ὀργανισμοῦ. Οἱ δύο ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶναι διάφοροι τὸ χροῖμα. Ὁ εἰς κυανῶς καὶ ὁ ἕτερος φαῖός. Τὴν ἡμέραν βλέπει διὰ τοῦ φαίου ὀφθαλμοῦ καὶ τὴν νύκτα διὰ τοῦ κυανοῦ. Κατ' ἀντίστροπον δὲ λόγον ἔχει ἡ αἰσθησις τῆς ἀκοῆς πρὸς τὴν ὄρασιν. Ἀκούει τὴν μὲν ἡμέραν διὰ τοῦ ὀπτοῦ τοῦ εὐρισκομένου παρὰ τὸν μὲν βλέποντα ὀφθαλμὸν ἦτοι τὸν κυανῶν, ἐνῶ τὴν νύκτα διὰ τοῦ ὀπτοῦ τοῦ παρὰ τὸν φαῖόν.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Λόγος περὶ Ἀυτοκτονίας. Ὁ τῶσον πάντας συγκινήσας λόγος περὶ Ἀυτοκτονίας τοῦ διαπρεποῦς παρ' ἡμῖν θεολόγου κ. Ἰγνατίου Μοσχάκη ὁ ἐν τῷ νῶφ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἀπαγγελθεὶς ἐξετυπώθη φιλοκαλέστατα ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει. Διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ καλλιπεσιτάτου καὶ διδακτικωτάτου τούτου λόγου παρέχεται εὐκαιρία

πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας νὰ ἐπωφεληθῶσι τῶν ὠραίων, θείων καὶ σοφῶν διδαγμάτων τοῦ κ. Μοσχάκη.

Πίστις καὶ Πατρίς. Ὑπὸ τοῦ κ. Βλασίου Σκορδέλη ἐξεδόθη ῥηραϊώτατον καὶ διδακτικώτατον διὰ παιδία ἀνάγνωσμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Πίστις καὶ Πατρίς». Τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο περιέχει ἐν σαφεί καὶ εὐκαταλήπτῳ γλώσσῃ τὰς ἀπαιτούμενας στοιχειώδεις γνώσεις διὰ πάντα Ἕλληνα καὶ Χριστιανόν. Τιμᾶται δὲ δραχμῆς.

Ἐκθεσις τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὄρφανοτροφείου Ἑλένης Ζάννη. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ εὐαγοῦς τούτου ἰδρύματος, ἀφοῦ ἐν ὀλίγοις ἐκθέσει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἰδρύσεως καὶ πορείας αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1874—1888 καὶ ἀποδεικνύει τοὺς εὐεργετικὰς καρποὺς, οὓς τοῦτο προσέφερε τῇ κοινωνίᾳ, ἐπικαλεῖται τὴν σύντονον ἀρωγὴν τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν, οἵτινες, ὡς μὴ ὤφειλε, πολὺ ὀλίγον ἐμερίμνησαν μέχρι σήμερον περὶ αὐτοῦ. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πλὴν τοῦ ἐν Πειραιεὶ λειτουργοῦντος Φιλοπτώχου τῶν κυρίων Συλλόγου, ἠδύνατο νὰ συστηθῇ καὶ ἕτερον σωματεῖον Κυριῶν, ὅπερ ἤθελε λάβει ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ τοῦ Ἰδρύματος ἐκείνου, εἰς τὴν συντήρησιν καὶ πρόβδον τοῦ ὁποῦ μίᾳ γυνὴ ὑπὲρ πάντα ἄλλον συνετέλεσεν, ἡ αὐτίμοις εὐεργέτις αὐτοῦ κ. Ἑλένη Ζάννη.

Μελέτη ἐπὶ τῶν σωφρονιστικῶν συστημάτων. Ὑπὸ τοῦ κ. Περικλέους Ἀγγελουπόλου Ἀθανάτου ἐξεδόθη μελέτη ἐπὶ τῶν σωφρονιστικῶν συστημάτων τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Βελγίου, ἥτις θέλει μεγάλως συντελέσει εἰς τελείαν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ἡμετέρων φυλακῶν.

Revue Française. Συνεπληρώθη ὁ 4. τόμος τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Pommerette λίαν δοκίμως ἐκδομένης «Γαλλικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἀνατολῆς».

Ἡ Μοιχαλῆς. Ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ποιητοῦ κ. Παναγιώτου Συνιδίου ἐξεδόθη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Μοιχαλῆς» καυστικώτατον καὶ διδακτικώτατον ἔπος ἀπαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῶν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ Β' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ»

ΑΡΙΘΜΟΣ 52

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». — Ἡ γυνὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τραγωδίᾳ. — Πῶς ἔγκειται τὸ γυναικεῖον ζήτημα. — Τὸ ἀντιφάρμακον τῆς ἀνίας. — Λουίζα βασίλισσα τῆς Γερμανίας. — Μία ὄρφανή. — Μὴ ἀπατάτε τὰ μικρά.

ΑΡΙΘΜΟΣ 53

Ἡ διακομώδησις τῆς κόρης τοῦ λαοῦ. — Ὁ θάνατος τῆς διασήμεου ἰατροῦ κυρίας Ἄννης Κιγγιφόρ. — Λουίζα τῆς Πρωσίας. — Γυναικεῖος κόσμος: αἱ προῖκες τοῦ αἰῶνός μας. — Βασίλισσα θεάτρου πρὸς βασίλισσαν κράτους. — Αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς δημοσίοις γραφείοις.

ΑΡΙΘΜΟΣ 54

Τί δύναται ἡ κόρη τοῦ λαοῦ. — Ἡ νέα αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας Βικτωρία. — Πρέπει αἱ Ἕλληνίδες νὰ διδάσκονται τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἢ οὐ; — Τὰ μικρὰ ἐλαττώματα ἢ ὀρθομῆ. — Δάφναι καὶ μύρτα. — Τὸ ὄρφανοτροφεῖον τῶν θηλείων Σύρου. — Χορὸς Κυριῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων κορασίων.

ΑΡΙΘΜΟΣ 55

Ἡ εἰκοστὴ πέμπτη Μαρτίου: αἱ Σουλιώτιδες γυναῖκες. — Ἡ μάμμη Ἡ ματαιοφροσύνη. — Ἐκκλησία καὶ γυναῖκες. — Σταγόνες ὕδατος πέτρας κυλαίνουσι. — Διαζύγιον ἐνεκεν ἀνθέων.

ΑΡΙΘΜΟΣ 56

Προνοήσατε διὰ τὰ Παρθεναγωγεία μας. — Ἡ εἰκοστὴ πέμπτη Μαρτίου ποίημα. — Ὁ βίος τῶν γυναικῶν κατὰ τὴν κλασικὴν ἐποχὴν. — Ρωμαῖαι γυναῖκες. — Ἡ δικαιοσύνη ἐν Ἀμερικῇ. — Αἱ μητέρες καὶ τὰ τέκνα. — Ὁ θάνατος τῆς διασήμεου συγγραφεῖς κ. Mary Havitt.

ΑΡΙΘΜΟΣ 57

Τὰ ὄρφανὰ καὶ ἡ φιλανθρωπία. — Τὸ Ἀμαλίειον ὄρφανοτροφεῖον. Ἡ 16 Μαρτίου (ποίημα). — Ἡ μήτηρ παιδαγωγὸς τῶν τέκνων. — Εἰς γαμβρὸς ζητῶν νόμην. — Ὑγιεινὴ καὶ καλλονὴ τοῦ ποδός.

ΑΡΙΘΜΟΣ 58

Διατὶ ἐνῶ μὲ ἀγάπῃ δὲν μὲ νυμφεύεται. — Καλόθε καὶ Καρδία. —

Γυναικεῖα βιομηχανία τεχνητὰ ἄνθη. — Εἰς τὴν νεότητα (ποίημα). Κόρα: ἐπινοητὴς τῆς πλαστικῆς. — Ἡ γυνὴ ὡς μήτηρ. — Γυναῖκες κατὰ δίκαιον.

ΑΡΙΘΜΟΣ 59

Χριστὸς Ἀνέστη. — Τίς ἡ ὁρᾶσις τῆς γυναικὸς ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν κοινῶν πραγμάτων καὶ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. — Ἄννα Στάελ. — Γυμνὸς ἤμην καὶ ἐνεδύσατέ με. Λόγος περὶ τῶν ἀπόρων κορασίων. Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘΜΟΣ 60

Ἡ γυνὴ εἶναι ἕστη τῷ ἀνδρὶ; — Μία ἐρώτησις. — Ἀπάντησις. — Ἑλληνικὰ χειροτεχνήματα. — Ἡ ἄνοιξις (ποίημα). — Ἡ ἔγγονή τοῦ Φαλαγγίτου. — Ὅπου οἱ τυφλοὶ βλέπουν

ΑΡΙΘΜΟΣ 61

Ἐὰν πρέπει ὁ πατήρ νὰ ἐρχῆται εἰς δεῦτερον γάμον. — Ἡ κ. Στάελ. — Ἡθὴ καὶ παραδόσεις χελιδόνων. — Διατὶ ἡ γυνὴ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός. — Γυναῖκες βοήθοι εἰς βιβλιοθήκας.

ΑΡΙΘΜΟΣ 62

Ὁ ἐγκέφαλος τῆς γυναικὸς μεγαλύτερος καὶ βαρύτερος τοῦ ἀνδρός. Διάστημα γυναικῆς τῆς ἀρχαιότητος. — Σπουδάζομεν τὴν ἰδιοφυίαν τῶν παιδίων. — Ἄντὶ γαμβροῦ νόμην. — Ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων. — Ὀλυμπιακὴ ἔκθεσις. — Καλλιτέχνιδες ἐκθέτριαι. — Παιδικὸν δελτίον. — Τὰ κατὰ τὸ Ἀμαλίειον ὄρφανοτροφεῖον.

ΑΡΙΘΜΟΣ 63

Τίς ὁ προορισμὸς τῶν ἐν τῷ Ἀμαλίειῳ ἀνατρεφομένων. — Τὸ μεῖδιμα. — Ἡ τέχνη τοῦ ἐπαγωγῶς γράσκειν. — Ἀνύτη. — Τεχνητὴ ἐπάσαις. — Μεταρρύθμισις. Γυναικεῖος ἐνδυμασίας.

ΑΡΙΘΜΟΣ 64

Τὰ κατὰ τὸ Ἀρσάκειον. — Ὀπασία. — Ἡ ἱστορία τῆς μουσικῆς. Διαγωνισμὸς ψιττακῶν. — Διατὶ ἡ γυνὴ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός.

ΑΡΙΘΜΟΣ 65

Τὰ κατὰ τὸ Ἀρσάκειον β'. — Ἡ ἐπὶ τοῦ ἀνδρός ἐπιρροὴ τῆς γυναικὸς. — Σκέψεις περὶ τοῦ ἀνὸς ἀνὴρ πρέπει νὰ ἐρχῆται εἰς δεῦτερον γάμον. — Αἱ γυναῖκες ἄξιαι τοῦ προορισμοῦ των. — Φιλόπτωχος ἀδελφότης τῶν ἐν Σταυροδρομίῳ Κυριῶν. — Περὶ κακολογίας. — Κινεζικαὶ ἐθιμοτυπία.

ΑΡΙΘΜΟΣ 66

Τὰ κατὰ τὸ Ἀρσάκειον γ'. Αἱ γυναῖκες ἐν Μεξικῷ. — Αἱ Ἀγγίλιδες ἐν τῇ μαγειρικῇ τέχνῃ. Ἡ ξενιτεία. (ποίημα). — Ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος ἐν τῇ θαλάσσῃ. Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘΜΟΣ 67

Ποῖα τὰ ἐλατήρια τῆς μεταξὺ συζύγων ζηλοτυπίας. — Ἀθηναῖς ἢ πρώτη ἐξ Ἀθηνῶν βασίλισσα τοῦ Βυζαντίου. — Ἑλληνίδες τηλεγραφηταί. — Δράματα ἐν θαλάσσῃ. Γυναικεῖς ναυαγιστώτριαι. — Πρόκλησις (ποίημα). — Ἡ γυναικεῖα ἐξάρτησις. — Τὸ συνέδριον τῶν ἐν Οὐασινγκτῶν γυναικῶν.

ΑΡΙΘΜΟΣ 68

Διατὶ ὁ ἀνὴρ θεωρεῖ γελόϊαν τὴν πρὸς τὴν γυναῖκα ὑποταγὴν του. Ἱστορία καὶ ιδιότητες τοῦ ἴου. — Τὸ Ἀμαροῦσιον. — Ἄ. Ποία ἡ πολυτιμότερα προῖξ τῆς κόρης. — Ἐν λεύκωμ. — Ἡ ἐνδυμασία τῶν μικρῶν. — Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βουωνίας καὶ αἱ ἐν αὐτῷ κατὰ καιροῦς καθηγήτριαι. — Τὸ ὄνομά μου (ποίημα.)

ΑΡΙΘΜΟΣ 69

Αἱ Ἕλληνίδες ἐν τοῖς ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις. Μελέτη ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις παρὰ τοῖς ἐν Ἑυρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ πεσολιτισμένοις λαοῖς. — Ἡ κ. Dieu Lafoy ἐν τοῖς ἔγκαινοῖς τῶν ἀρχαιολογικῶν αἰθουσῶν τοῦ Λούβρου. — Τὸ Ἀμαροῦσιον Γ'. — Ζάππειον Παρθεναγωγεῖον καὶ ἡ κ. Κεχαγιά.

ΑΡΙΘΜΟΣ 70

Ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι γυναικεῖον ζήτημα! — Παρὰ δύο τάφους. — Τὰ κατὰ τὴν βασίλισσαν Ναθαλίαν. Τὸ λυπημένον ἀιδόν (ποίημα). — Ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων. — Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘΜΟΣ 71

Τιμωρεῖτε τοὺς ἀθετοῦντας τὰς περὶ γάμου ὑποσχέσεις των. — Διεθνὲς συνέδριον γυναικῶν ἐν Οὐασινγκτῶν. Παιδικὸν δελτίον.

ΑΡΙΘΜΟΣ 72

Δύναται ἡ γυνὴ νὰ τηρήσῃ τὸ ἀπόρρητον τῶν τηλεγραφημάτων; Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὑπηρετιῶν. — Δημόσια μαγειρεία τοῦ λαοῦ ἐν Πετρούπολει. — Φυσιολογία τῆς γυναικείας ἐνδυμασίας καὶ μυστικῶν τῆς καλλονῆς τῆς αὐτοκράτειρας Ἰουσιφίνης. — Ἡ Βοσδίτης.

ΑΡΙΘΜΟΣ 73

Διατὶ αἱ Ἕλληνίδες εἴμεθα κακαί. — Αἱ διάστημα τοῦ κόσμου κολυμήτρια. — Ποῖα τὰ καθήκοντα τῶν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ διδασκαλισσῶν. — Ἑλληνὶς κάτοχος τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἀνωτάτου πτυχίου.

ΑΡΙΘΜΟΣ 74

Αἱ Ἕλληνίδες καὶ οἱ Ὀλλανδοί. — Αἱ δύο μητέρες. — Διάστημα ἐν Βουωνίᾳ γυναῖκες. — Τὸ βρώσιμον χρώμα. — Αἱ ἐξοχαὶ καὶ τὰ μολύσματα. — Δόρα Ἰστρίας. — Οἱ ἥρωες τῆς Ρουμανίας.

ΑΡΙΘΜΟΣ 75

Τί ἐννοοῦμεν χειραφέτησιν τῆς γυναικὸς διὰ τῆς ἐργασίας. — Διατὶ δὲν ἀρμόζουσι τὰ βραβεῖα τοῖς παῖσιν. — Γυνὴ ἐκδότις καὶ ἀρχισυντάκτις Νέας διεθνούς ἐπιθεωρήσεως. — Ποία ἡ ὠραιοτάτη παράστασις τοῦ γυναικεῖου σώματος καὶ τίνας οἱ πρὸς τοῦτο κανόνες. — Σόλλογος Κυριῶν ἐν Χαλκίδι.

ΑΡΙΘΜΟΣ 76

Διατὶ ὁ πατήρ θλίβεται ἐπὶ τῇ γεννήσει θυγατρὸς. — Σαπφώ. — Καὶ πάλιν περὶ τῆς γλώσσης μας. — Παιδικὸς βίος. — Αἱ Ἕλληνίδες ἐκθέτριαι.

ΑΡΙΘΜΟΣ 78

Εἰς ποίαν ἡλικίαν πρέπει νὰ νυμφεύηται ἡ γυνὴ. — Ἡ Ἀδύη. — Μαρία Δερσέμ. — Ἐπιστολὴ τοῦ διασήμεου Ἀγγλοῦ φυσικομαθηματικοῦ John Tundall πρὸς τὴν μηνηστὴν αὐτοῦ. — Ἀνδρικός κόσμος. Σχολαὶ μαγειρικῆς: ἱστορικὸι μάγειροι. — Οἱ ἀρραβῶνες τοῦ διαδόχου.

ΑΡΙΘΜΟΣ 79

Ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου. — Ἡ γυνὴ ἐν τῇ Γερμανικῇ ἐποποιίᾳ. — Δεξιαὶ γυναικεῖαι χεῖρες. — Ἐκθεσις γυναικείας καλλονῆς. — Ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων.

ΑΡΙΘΜΟΣ 80

Διατὶ νὰ ἐπιτρέπηται δεῦτερος γάμος. — Ἡ γυνὴ ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἐποποιίᾳ. — Ἐπικηδεῖος ἀποχαριστισμὸς (ποίημα). — Ἱστορία τοῦ πρώτου κατόπτρου. — Αἱ Ἐβρωπαῖαι καὶ αἱ Ἀμερικανίδες πρὸς τὰς Ἰαπωνίδας. — Γυναικεῖος κόσμος. — Ἐγκώλιος τοῦ ἐν Ὀλλανδίᾳ φιλελληνικοῦ Συλλόγου.

ΑΡΙΘΜΟΣ 81

Τίνα τὰ ἐλατήρια καὶ αἱ συνέπειαι τῆς αὐθάδους πρὸς τὸν σύζυγον συμπεριφορᾶς τῆς γυναικὸς. — Ἡθὴ, ἔθιμα καὶ παραδόσεις: ἡ γυνὴ ἐν Μαυροβουνίῳ. — Σοφία ἡ μνηστὴ τῶν διαδόχου. — Διατὶ ξέναις καὶ οὐχὶ Ἕλληνίδας. — Νοσταλγία (ποίημα). — Ἑλληνίδες ἐκθέτριαι.

ΑΡΙΘΜΟΣ 82

Εἰς ποίαν ἡλικίαν πρέπει νὰ νυμφεύηται ἡ γυνὴ; ἀπάντησις εἰς τὸ ἄρθρον τῆς Ἀκροπόλεως «τὴ τῆς Φυλάτῃ». — Φαντασιοπληξία δεκαεπταετίδος μνηστῆς. — Ἐπιστημονικαὶ συνδιαλέξεις. — Πλύσις. — Γυναῖκες ἰδρύτριαι ναοῦ. — Ἀνταπόκρισις ἐξ Ἀμστελδάμου. — Τὰ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ ἐν Ὀλλανδίᾳ Φιλελληνικοῦ Συλλόγου.

ΑΡΙΘΜΟΣ 83

Εἰς ποίαν ἡλικίαν πρέπει νὰ νυμφεύηται ἡ γυνὴ. Β'. — Ὁ δακτύλιος τοῦ Γάμου. — Τὸ φθινόπωρον (ποίημα). — Ἐπιστολὴ. Δύναται νέα κόρη ν' ἀγαπήσῃ γέροντα σύζυγον; — Τὸ ἰδεώδες μιᾶς Ἀμερικανίδος. — Ἑλληνίδες ἐκθέτριαι.

ΑΡΙΘΜΟΣ 84

Ἀπάντησις τῆς κ. Κ. Μ. Ἐὰν νεῖνις δεκαοκταετίς δύναται νὰ ἀγαπήσῃ σύζυγον πενηνκοντούτη. — Αἱ γυναῖκες ἀπὸ τοῦ δικαστικοῦ

βήματος— Έκθέσεις καλλονής παρά τοις Έλλησιν.— Ή μέλλουσα βασίλισσά μας καί ή μήτηρ της.— Τί πρέπει καί τί δέν πρέπει.

ΑΡΙΘΜΟΣ 85

Ή είκοσιπενταετηρίς του βασιλέως καί τὰ έγκαίνια των Όλυμπίων.— Επιστολή Κυρίας είκοσιπενταετοϋς νομφιουθείσης προς άνδρα έξηκοντούτη.— Ό χειμών.— Τὰ παιδιά καί ή εκκλησία.— Τό παιδίον ένώπιον της φύσεως (ποίημα).— Φοιτητής επαγγελομένος τόν μνηστήρα.

ΑΡΙΘΜΟΣ 86

Αναφορά των Έλληνίδων γυναικών προς τόν πρόεδρον της Κυβερνήσεως κ. Χαρίλαον Τρικούπη.— Ή είκοσιπενταετηρίς του βασιλέως.— Ή συνδιάλεξις.— Τὰ έγκαίνια του Ζαππείου.— Όπου αι γυναίκες προβαίνουσιν εις εκλογήν συζύγου.— Αί πρόοδοι των ύπηρετιών μας κατά την τελευταίαν είκοσιπενταετηρίδα.

ΑΡΙΘΜΟΣ 87

Διατί δέν έμερίμνησαν περί της γυναικός.— Ή υπόληψις.— Αντιγόνη.— Έκδικήσις.— Τὰ εκθέματα των Κυριών.— Τό διαζύγιον της Ναθαλίας.— Γυναικείος κόσμος.

ΑΡΙΘΜΟΣ 88

Θα μάς εισακούσωσιν ή ού;— Αί δύο συμβαθήτριαι.— Οι άρραβώνες της βασιλόπαδος Αλεξάνδρας.— Επιστημονικαί περιέργειαι.— Αρμόζουσι τὰ βραβεία τοις παισί;— Όλυμπιακή Έκθεσις. Γυναικεία εκθέματα.

ΑΡΙΘΜΟΣ 89

Αί Έλληνίδες ύπάλληλοι πεινοϋν.— Ήμερολόγιον της «Εφημ. των Κυριών».— Τό γόητρον της θρησκείας.— Όλυμπιακή Έκθεσις.— Τό εργασιήριον των άπόρων γυναικών.

ΑΡΙΘΜΟΣ 90

Αί επισκέψεις μας.— Μεταρρύθμισις της άνδρικής ένδυμασίας.— Δόρα δ' Ιστρίας.— Μνημόσυνον (ποίημα).— Διεθνής γυναικεία βιβλιοθήκη.— Όλυμπιακή Έκθεσις.— Ιστορία της γυναικείας καλλονής.

ΑΡΙΘΜΟΣ 91

Αί δυσθυμίαι μας.— Ή πρώτη πρόεδρος των Ήνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.— Ή δύναμις της φωνής.— Τό Αδαμάντινον περιδέραον.— Ή Όλυμπιακή Έκθεσις.— Τό φθινοπωρινόν Ρόδον.— Παιδικόν Δελτίον.

ΑΡΙΘΜΟΣ 92

Τί γίνεται ή φιλόπτωχος αδελφότης μας.— Αί πρώται συλλαβαί των νηπίων (ποίημα).— Διατί άπειθοϋσι τὰ παιδιά.— Οι νκοί μας.— Δίκη περί της διασήμευ δικηγόρου κ. Ποπαλέν.— Τί πρέπει καί τί δέν πρέπει.— Γυναικείος κόσμος.

ΑΡΙΘΜΟΣ 93

Αί γυναίκες Ζωγράφοι.— Ή Όλυμπιακή Έκθεσις: ζωγραφική. Μία καλή ιδέα.— Πώς γράφουν οι ξένοι την ιστορίαν μας.— Ό Ύμέναιος.— Τό παράπονόν μου (ποίημα).— Ή παιδική ήλιεία.

ΑΡΙΘΜΟΣ 94

Πώς αναγινώσκωμεν.— Δόξα έν ύψίστοις Θεώ.— Ό Ύμέναιος.— Έντυπώσεις περιηγητικής.— Τὰ Χριστούγεννα.— Ή υγιεινή έν ταίς οικογενείαις καί τοις Παρθεναγωγείοις.

ΑΡΙΘΜΟΣ 95

Αί Έλληνίδες κατά τό 1888.— Αί υπεργαίσθητοι.— Τό πρωτοχρονιάτικο φυλακτό.— Ό Ύμέναιος.— Τὰ επισκεπτήρια του νέου έτους.

ΑΡΙΘΜΟΣ 96

Τό χαρτοπαίριον καί αι μη-έρες.— Ό κατάσκοπος.— Νέα εκθέσις καλλονής.— Τὰ έν τῷ Αμαλιεΐω Όρφανοτροφείω.— Γυναικείος κόσμος.

ΑΡΙΘΜΟΣ 97

Καί πάλιν περί των όρφανών.— Τύποι γυναικός εκ των δραμάτων του Εύροπιδου: Κρέουσα.— Διαί τας νέας μητέρας.— Είς χειμωνιά-

τικο λουλουδι (ποίημα).— Όλυμπιακή Έκθεσις καί επιτροπή Κυριών. Αί φιλόπτωχοι αδελφότητές μας.— Αί Γερμανίδες περί Έλληνίδων. Διαθήκαι ύπερ των όρφανών.— Γυναικείος κόσμος.

ΑΡΙΘΜΟΣ 98

Ας μεριμνήσῃ ή βασίλισσα περί των όρφανών.— Πώς παρατίθειται ή ζωή.— Κοραλία Κάιν παρασημοφορουμένη.— Ό γενναίος σύζυγος.— Γυνή ίατρός.— Ή εϋθύνη των γονέων.— Αί εκλογαί του Αρσακείου.

ΑΡΙΘΜΟΣ 99

Τὰ κατά τό Αρσακείον καί τας εκλογάς αϋτοϋ.— Όνομασία των άνθέων.— Τό έξωτερικόν ύφος.— Τὰ έν Κρήτη φιλεκαπιδευτικά καί φιλανθρωπικά σωματεία.— Ή γυνή ίατρός κατά τον ΧΙΧ αιώνα.— Ό καπνός καί τὰ μικρά.— Ό Ύμέναιος

ΑΡΙΘΜΟΣ 100

Ή ιστορία της γυναικός από κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερα.— Ή πολυτέλεια καί ό συρμός παρά τοις έν Ρωσσία.— Είς την πατρίδα μου (ποίημα).— Πταίει ό Σωκράτης καί όχι ή Ξανθίπη.— Ή εκθεσις της έν Τουρίνω γυναικείας καλλονής.— Τό Αμαλιεΐον Όρφανοτροφείον.

ΑΡΙΘΜΟΣ 101

Ή μουσική καί αι γυναίκες: ή φιλαρμονική εταιρία.— Ή έν Μαδαγασκάρ τελετή του λουτροϋ.— Θανατηφόρα χειρόκτια.— Επιστολή. Αρχαίκα μεταμφίσεις.— Αί πλαγγόνες καί τὰ κοράσια.

ΑΡΙΘΜΟΣ 102

Ό Ύμέναιος καί ή οικογένεια.— Γυναικεία μόρφωσις έν Γερμανία.— Ό Σύλλογος Lette.— Ή άπόκρευ (ποίημα).— Αί διάφοροι εκδηλώσεις της λήπης. Γυναικεία λήπη.— Τὰ έν Κρήτη σωματεία.— Έν τῇ χώρα των μαργαριτών.— Μία άπάντησις.— Ό έν Ναυπλίω γυναικείος Σύλλογος.— Περιεχόμενα της ιστορίας της γυναικός.

ΑΡΙΘΜΟΣ 103

Ή πολυτέλεια καί ή οικονομία.— Γυναικεία τέχνη: ή ποιικιλτική.— Τό πτηνόν καί ό Ζέφυρος (ποίημα).— Γυναικες ίατροί.— Έν τῇ χώρα των μαργαριτών.

ΑΡΙΘΜΟΣ 104

Ό κακός σύζυγος καί ή γυνή.— Ή άπογοήτευσις του Μπάριμα Σπύρου.— Είς τόν τάφον της αδελφής μου (ποίημα).— Τί δύναντα αι Κυρίαί ύπερ των φυλακισμένων.— Γυναικείος κόσμος.— Αί γυναίκες καί ό πόλεμος.

Ποικίλα, Αλληλογραφία, Συμβουλή, Βιβλιογραφία, Συνταγή κ. Ή επιφυλλίς έμπεριέχονται έν εκάστῳ φύλλῳ.

ΟΝΟΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΕΝΤΗ «ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Ήουλιέττα Αδάμ: διάσημος του αιώνου συγγραφεύς καί διευθύντρια της έν Παρισίοις εκδοδομένης «Νέας Έπιθεωρήσεως»— Σαπφώ Λεοντία.— Ειρήνη Λαχανά.— Ζωή Ροδοκανάκη.— Μαρία Α. Μαυρογορδάτου.— Εύφροσύνη Θ. Ζαρίφη.— Μαριέττα Μπέτσου.— Μαριάνθη Ήλιοπούλου.— Ζαχαρούλα Λαμνη.— Πιπίνια Βαλώση.— Φλωρεντία Φουντουκλή.— Μαρία δε Γαρδέλη.— Αγγλική Χατζή Κώνστα.— Αντιγόνη Θ. Αντωνιάδου.— Αικατερίνα Λάμπρου.— Mary Dawes.— Μαρία Βελλή.— Αριάδνη Κωνσταντινίδου.— Ελένη Γεωργιάδου.— Εύρυδίκη Σπυλιοπούλου.— Εύτέρπη Παπαζαφειροπούλου.— Τούλα Κόκκαλη.— Ελένη Σταθοπούλου.— Άννα Μ. Μελά.— Αδελμαντία Απέρη.— Ελένη Παπαλουκά.— Αιμιλία Σπάθαρη.— Αγαθονίκη Αντωνιάδου.— Ελένη Ρενά.— Μαρία Δέδε.— Ελένη Κοκκινά.— Α. Π. Σάλλα.— Λιζίνα Στ. Ράλλη.— Πολυξένη Πολίτου.— Μαρία Οικονομίδου.— Καλλιόπη Κυπριάδου.— Μαρία Πίπιζα.— Λώρα Γέλδερτ.— Εύθαλία Ξανθοπούλου.— Ασπασία Αργυριάδου.— Ούρανία Δημητριάδου.— Αικατερίνα Σπ. Τσάκωνα.— Παγκγιώτα Λιούρθη.— Μελπομένη Τριανταφύλλου.— Πηνελόπη Αντωνοπούλου.— Στεφανία Καραγιαννοπούλου.— Μαρία Βεκούφ.— Καρολίνα Σχούλτε.— Αγγελική Παπαδοπούλου.— Ελπίς Κ. Περίδου.— Εύαnthα Σβορώνου.— Καλλιρόη Παρρέν διευθύντρια της «Εφημερίδος των Κυριών.»